

Milan Vincetič

Potovke

Žlahtna

Po njegovih prsih
ki jih paseš
se bodejo zobri
in predstavljajo skobci
da jih žeja
čez prisoje
tvojih ledij
do preliva popka
ki se odpira
in prestira
pod pogasle strehe
ko je večer
in moja ti

Bajna

Mokri se
kot na gobelinu
v soteski
jarki gams
in cvetni lovec
ki odpeva
za devico
ki sanjavo veze
in se zbode
pod mezinec
da kri kaplja
na tvoje čelo
ko me spiš

Ajdovska

Pa je dimil parnik
sredi gorke prahe
in mornarji
sidrali v nebo
po bogove
da jih za brade
med dimlje
in rogove
da se prilije olje
primaknejo stoli
in splaknejo doge
za prišle
in oboje

Ljubezenska

Čez obore
se vmešava spev
z vaške veselice
da luna hujša
v turški srp
in pridno
zboga listje
pod to jesen
ki mršči kožo
in ščipa do obeh
medtem ko s čelom grem
ti od stopala
prek kolen

Božična

Pa lopatava
čez vse
pršec v snežni krogli
da se odvrta
v premet
drsalka v tvoji roki
in da medved
len in bel
zahlača po poti
ki jo plužim
kot prelest
da si nisva
več pri roki

Samotna

Najbolj žalostno sanjajo
samske spodnjice
ko se svit prereka
na balkonu
še bolj jecljavo
se likajo
in zlagajo
v omaro
ki čemi
kot priletnik
ki zavija
pasjo radost
v športni časopis

Senčna

Vso noč dež
kislo žlobudra
in lepi
skurne sanje
da mož
poda se nad moža
za ženo in junake
ki posedajo
iz senc
za tesano mizo
in močijo
plejani kruh
v nepovreto vino